

Bedömarutlåtande för forskarutbildningarna vid institutionen för kulturvetenskaper 2022-09-21

Bakgrund

Bedömargruppen (se nedan) har haft i uppdrag att utifrån universitetets kriterier för utbildningsutvärdering enligt policy för kvalitetssäkring och kvalitetsutveckling utvärdera forskarutbildningarna vid Institutionen för kulturvetenskaper, Humanistiska fakulteten, Göteborgs universitet.

Bedömargruppens arbete inleddes med ett virtuellt heldagsmöte fredagen den 8 april med representanter från fakulteten och institutionen, där relevant information om fakulteten, institutionen och dess forskarutbildningar (i etnologi, filmvetenskap, genusvetenskap, musikvetenskap, konst- och bildvetenskap samt kulturstudier) presenterades. Under mötet fick också bedömargruppen tillgång till en relativt utförlig dokumentation (se bilaga 2) om forskarutbildningarna och egen tid till att planera bedömningsarbetet och stämma av detsamma med såväl fakultetens som institutionens representanter. Efter mötet efterfrågade bedömargruppen och erhöll kompletterande dokumentation, parallellt med att det platsbesök (se bilaga 1) planerades som genomfördes måndagen den 23 maj. Därefter har bedömargruppen via digital kommunikation och ett uppsummerande möte arbetat med och färdigställt bedömarutlåtandet. Utlåtandet har disponerats så att det inleds med bedömningar av de utvärderingskriterier som fakulteten har föreskrivit för utbildningsutvärderingar (se nedan) på forskarnivå och därefter följer övergripande bedömningar och kommentarer kring forskarutbildningen vid institutionen och avslutningsvis några rekommendationer för åtgärder.

Bedömargruppen har haft följande sammansättning:

Erling Bjurström, professor emeritus, Linköpings universitet

Jenny Gunnarsson Payne, professor, Södertörns högskola

Lenita Kefala, doktorand, Stockholms universitet

Vägledande för gruppens arbete och bedömningar har varit de åtta utvärderingskriterier som anges i Humanistiska fakultetens vägledning för utbildningsutvärdering på forskarnivå, Dnr V 2017/408:

- att de faktiska studieresultaten motsvarar lärandemål och högskoleförordningens examensmål
- att undervisningen sätter doktorandernas lärande i centrum
- att undervisningens innehåll och form vilar på vetenskaplig och/eller konstnärlig grund samt beprövad erfarenhet

- att lärarna har aktuell och adekvat ämnesmässig, högskolepedagogisk och ämnesdidaktisk kompetens samt att antalet lärare står i proportion till utbildningens omfattning och innehåll
- att utbildningen är relevant för doktorandernas och samhällets behov
- att doktoranderna har inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen
- att en för alla doktorander tillgänglig och ändamålsenlig studie- och lärmiljö föreligger
- att kontinuerlig uppföljning och utveckling av utbildningen genomförs

Bedömning utifrån respektive utvärderingskriterium

Att de faktiska studieresultaten motsvarar lärandemål och högskoleförordningens examensmål

Vi bedömer att de faktiska studieresultaten motsvarar utbildningens lärandemål och högskoleförordningens examensmål. Förutom att de individuella studieplanerna visar uppfyllande av lärandemål och de bifogade kursplanerna täcker in relevanta kunskapsmål visar listan av färdigställda doktorsavhandlingar (samt stickprov av dessa) samhälls- och forskningsrelevanta avhandlingsämnen som bidrar med ny kunskap. Förmåga att presentera forskning muntligt och skriftligt demonstreras även i och med doktorandernas aktivitet i nationella och internationella konferenser och nätverk. Samtliga som disputerat sedan 2017 (10) har idag anställningar, varav majoriteten på andra lärosäten inom eller utom Sverige, vilket också är ett tecken på att avslutad forskarutbildning rustat doktoranderna väl för fortsatt forskarkarriär.

Att undervisningen sätter doktorandernas lärande i centrum

Bedömargruppen uppfattar kunskapsmiljön som mycket god och att doktorandernas lärande står i centrum.

Det finns ett stort engagemang för forskarutbildningen på institutionen såväl hos doktorander som hos handledare och institutionsledningen. Detta skapar en miljö där doktoranderna är integrerade och utgör en självklar del i verksamheten. Ett centralt mål för forskarutbildningen är att doktoranderna utvecklas till intellektuellt självständiga forskare och intervjuerna och utvärderingsunderlaget vittnar om att doktoranderna vid institutionen för kulturvetenskaper i hög grad formulerar egna forskningsprojekt, tar initiativ, sprider sin forskning i breda nationella såväl som internationella sammanhang. Bedömargruppen fick uppfattningen att doktoranderna uppmuntras till och får stöd i att söka samverka med andra forsknings- och forskarutbildningsmiljöer både nationellt och internationellt för att vidga sitt lärande. Institutionens internationella prägel, med en internationell rekrytering av doktorander och

internationella samarbeten i form av forskningsprojekt, konferenser, kursutbud och utveckling av forskarutbildningen, är en påtaglig styrka.

Institutionen har aktiva seminarier i alla ämnesområden och dessa utgör viktiga lär- och utvecklingstillfällen. Vid institutionen finns ett aktivt, om än i varierande grad, deltagande från doktorandernas sida i seminarieverksamheten, där de ges möjlighet att presentera avhandlingsarbeten och i viss mån påverka innehållet i seminarierna. Som framkommer i de individuella studieplanerna och vid platsbesöket deltar doktoranderna vid sina ämnesspecifika seminarier och presenterar sitt arbete ett flertal gånger under doktorandtiden. Frekvensen och regelbundenheten i detta varierar dock något mellan de olika ämnena. Här ser bedömargruppen en potential för utökat samarbete mellan ämnesmiljöerna för att erbjuda fler möjligheter för doktoranderna i de mindre ämnena att lägga fram text (t.ex. i form av presentationer på varandras seminarier eller samarrangerade seminarier).

Att undervisningens innehåll och form vilar på vetenskaplig och/eller konstnärlig grund samt beprövad erfarenhet

I sin helhet såväl som ämnesmässigt vilar forskarutbildningen vid institutionen tveklöst på vetenskaplig grund. Kurser och avhandlingar, liksom produktionen av forskningspublikationer håller generellt sett en god vetenskaplig nivå. Likaså granskas pågående avhandlingsarbeten fram till disputationerna på ett vetenskapligt adekvat sätt, kombinerat med att de forskarstuderande ges möjlighet att presentera och ventilera sina avhandlingsprojekt på forskningskonferenser genom för ändamålet avsatta medel om 30,000 SEK för varje doktorand.

Det finns fastslagna procedurer för granskningar av avhandlingsarbetena genom hela forskarutbildningarna, vars uppläggning och regelbundenhet till viss del emellertid varierar mellan de olika ämnesdisciplinerna. Ett mer enhetligt förfarande och en mer samordnad regelbundenhet men som samtidigt tar hänsyn till specifika ämnesbehov kan därför betraktas som önskvärd. Överlag borgar dock de granskningsprocedurer för avhandlingarna som föreligger för en god vetenskaplig kvalitet och ger doktoranderna goda möjligheter till kommentarer från och diskussioner med institutionens seniora forskare, andra doktorander och andra för sammanhanget relevanta forskare. Samtidigt framstår det i detta avseende och mot bakgrund av ämnesmiljöernas litenhet som viktigt att institutionen slår vakt om de möjligheter som ges för doktoranderna att knyta an till och etablera kontakter med motsvarande ämnesmiljöer externt för att ge dem så god feedback som möjligt på sina avhandlingsarbeten.

Att lärarna har aktuell och adekvat ämnesmässig, högskolepedagogisk och ämnesdidaktisk kompetens samt att antalet lärare står i proportion till utbildningens omfattning och innehåll

Vi bedömer detta kriterium som väl uppfyllt. Examinatorer och handledare har hög kompetens, liksom i de fall externa handledare har anlitats. Handledarna har genomgående mycket god kompetens inom sina respektive ämnesområden och pedagogiskt och är aktiva forsknings- och publiceringsmässigt, samt för att stärka institutionens forskningsmiljö i form av externa forskningsmedel, vilket även inkluderar samarbeten med andra forskningsmiljöer, nationellt såväl som internationellt.

I omfattning är forskarutbildningen liten, framför allt ämnesmässigt men även i sin helhet, med få doktorander såväl som lärare och handledare, vilket gör den känslig i olika avseenden, t.ex. i fråga om medel till nya doktorandanställningar eller när forskare som är engagerade i utbildningarna tilldelas forskningsmedel, vilket ställer krav på att deras tid för undervisning och/eller handledning omförhandlas för att reduceras. Sett till forskarutbildningens litenhet föreligger det visserligen en proportionalitet mellan antalet lärare och handledare i förhållande till utbildningens omfattning, men samtidigt gör denna litenhet den känslig för förändringar på olika sätt, alltifrån i fråga om personalsammansättning till medelstildelning.

Den vetenskapliga och högskolepedagogiska kompetensen bland lärare och handledare bedömer vi generellt som hög, utifrån att hemsidan listar åtta professorer, 10 docenter och 13 lektorer bland personalen. Den externa sakkunniggranskningen av vetenskaplig och pedagogisk kompetens i samband med befordran är en central mekanism som säkerställer detta, vilket regleras i universitetets anställningsordning. De individuella studieplanerna visar att majoriteten av doktoranderna handleds av huvudhandledare som genomgått handledarutbildning. Enligt dessa har dock två huvudhandledare ännu inte genomgått utbildningen.

Att utbildningen är relevant för doktorandernas och samhällets behov

Såväl i sin helhet som med avseende på de olika ämnesdisciplinerna är forskarutbildningen relevant för doktorandernas och samhällets behov enligt vår bedömning. Detta bekräftas inte minst av att en relativt hög andel av dem som disputerat inom institutionens ramar har erhållit forskningsmedel, postdocanställningar och lektorat på andra lärosäten, såväl i Sverige som utomlands. Likaså ger de möjligheter till lärartjänstgöring som erbjuds doktoranderna under utbildningstiden förutsättningar för dem att meritera sig i fråga om undervisningserfarenhet, vilket kan betraktas som en viktig tillgång för

nydisputerade i den konkurrens som råder vid utlysningen av lektorat, postdoc- eller andra tjänster som kombinerar forskning och undervisning.

Samtalen med doktoranderna gav vid handen att de allra flesta av dem har siktet inställt på en fortsatt akademisk karriär efter disputationen, vilket institutionens forskarutbildningar ger goda förutsättningar för. I vilken mån detta även gäller för karriärer utanför akademien och hur de olika forskarutbildningarna svarar mot mer generella eller mer specifika samhällsliga behov är dock, som alltid när det är fråga om utbildningar med humaniorainriktning, en mer komplicerad fråga. Kunskaps-, personal-, kommunikations- och informations- eller andra behov varierar högst väsentligt inom de samhällssektorer som de olika forskarutbildningarna närmast är orienterade emot eller går att relatera till. Ämnesområdena film-, musik- och konst- och bildvetenskap är relaterade till kultursektorn i mer snäv mening, etnologi och kulturstudier däremot i en bredare mening, medan genusvetenskap på ett mer allmänt sätt är möjlig att relatera till en rad olika samhällssektorer. Generellt sett torde dock samtliga forskarutbildningar ge en god grund för anställningar utanför akademien med inriktning mot undervisning, lärande, utrednings- och projektarbete och kommunikation, samt på ett mer specifikt sätt inom samhällssektorer där det föreligger mer ämnesinriktade kunskapsbehov. Så sett svarar enligt vår bedömning även den forskning och de avhandlingsarbeten som genomförs eller pågår inom institutionen väl mot identifierbara eller tänkbara samhällsliga behov. Såväl i sin helhet som ämnesmässigt ger dock forskarutbildningen intryck av att uppfylla akademiska kompetens- och kunskapsbehov snarare än sådana som föreligger inom andra samhällssektorer. Samtidigt finns det vid institutionen i sin helhet, det vill säga även vid sidan av forskarutbildningen, en etablerad samverkan med och länkar till det omgivande samhället och samhällsinstitutioner som borgar för att fånga upp och förhålla sig till relevanta och föränderliga samhällsliga behov. Här kan nämnas bl.a. samverkan med kulturinstitutioner, som museer, arkiv och kulturhus, samt myndigheter och folkrörelser.

Att doktoranderna har inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen

Vi ser att detta kriterium till stor del är uppfyllt och att doktoranderna ges och har möjlighet till inflytande i utbildningen. Institutionen har tydliga riktlinjer för att säkerställa doktorandernas inflytande.

Enligt de underlag som bedömaregruppen tagit del av finns det doktorandrepresentation i alla förberedande och beslutande organ vid institutionen och det framgår att doktoranderna medverkar även i mer informella utvecklings- och planeringsprocesser. Doktoranderna lyfter i intervjuerna själva

fram goda möjligheter till återkoppling och att påverka verksamheten generellt sett.

Både doktorander och handledare verkar vara nöjda med organisationen och strukturen på forskarutbildningen. Doktoranderna anger att de är särskilt nöjda med handledningen och att det ges generöst med tid och stöd. Den individuella studieplanen (ISP) lyfts fram av både handledare och doktorander som ett fungerade planeringsverktyg och doktorandernas uppfattning är att de ges god möjlighet till eget inflytande över sin planering. Som ett fall med en rekrytering av en extern handledare indikerar kan dock handledarkollektivets storlek komplicera ett eventuellt handledarbyte.

Som framgick vid platsbesöket och även av de individuella studieplanerna utvärderas doktorandernas kurser systematiskt i form av kursutvärderingar. Samtidigt framkom det i samtalen med doktoranderna att de upplevde att det kan vara svårt att påverka kursutbudet och likaså hur introduktionen i forskarutbildningens struktur är upplagd på ett mer allmänt plan. Oavsett ämnestillhörighet framhöll doktoranderna att de inte var helt nöjda med de obligatoriska kursera. De påpekade bl.a. att det finns begränsade möjligheter att påverka det obligatoriska kursutbudet, samt att de önskade större frihet att själva planera när dessa kurser borde ges. Likaså påtalade de seniora forskarna att det förelegat en ämnesmässig slagsida åt genus och etnologi i vissa kurser och att detta ses över. Vi är dock införstådda med att det är svårt att tillgodose önskemål om tidpunkt för när kurserna bör ges, bl.a. beroende på hur ofta det finns förutsättningar att genomföra dem. I detta avseende föreligger det dock, som vi ser det, goda förutsättningar för en dialog mellan doktorandkollektivet och handledarkollegiet, för att se om det finns möjligheter till anpassning.

I samtalen med doktoranderna framkom önskemål om att stärka välkommandet och introduktionen i forskarutbildningen, inte minst för internationella doktorander, med avseende på t.ex. hur utbildningen är organiserad, formella och informella förväntningar, planering av institutionstjänstgöring och milstolpar i forskarutbildningen. Dessa önskemål ska dock betraktas i ett postpandemiskt ljus och att de senast antagna doktoranderna i huvudsak har fått sin introduktion via digitala medier.

Att en för alla doktorander tillgänglig och ändamålsenlig studie- och lärmiljö föreligger

Att utvärderingen rör perioden för covid-19-pandemin påverkar onekligen hur studie- och lärmiljön har sett ut för doktoranderna. Under denna tid har också institutionen flyttat till nya lokaler. Institutionen – och därmed forskarutbildningen – kan därmed sägas befinna sig i ett slags ”omstartsprocess” i samband med platsbesöket. En utmaning är att få doktorander och seniora att

återigen börja befinna sig mer på plats för att skapa fler möjligheter till kommunikation och utbyten som är svårare att få till digitalt. Denna situation är dock inte unik för just denna institution och prefekt och ledning arbetar aktivt och konkret med frågan, inte minst genom satsningen *A year of academic writing* som omfattar ett antal aktiviteter kring skrivande (i form av bland annat retreat).

Den internationella rekryteringen leder givetvis till att alla doktorander inte förstår eller talar svenska när de börjar på institutionen, samt saknar insikter i viktiga frågor som svensk arbetslagstiftning, socialförsäkring, högre utbildningsväsende etcetera, vilket kan påverka både behovet av och tillgängligheten på information. Alla universitetets hemsidor finns ännu inte översatta till engelska, men nyhetsbrev på engelska finns. Personalhandläggare har en viktig roll när det gäller att introducera det svenska systemet, liksom handledare. Institutionsledningen uttrycker medvetenhet om vikten av att ta information till internationella doktorander särskilt i beaktande vid introduktionen.

Förutom att den internationella sammansättningen av doktorander i sig utgör en styrka för forskningsmiljön har också ett antal externt internationella forskningssamarbeten och gästforskarvistelser bidragit till forskningsmiljön.

Handledarkollegiet arbetar aktivt med att hantera och förebygga psykosociala problem (stress, brist på återhämtning) som är vanliga bland doktorander. Aspekter som kan bidra till stress för doktorander omfattar alltifrån stress över för mycket eller för lite undervisning, frågor kring prioriteringar (t.ex. vad gäller publikationer) eller frågor av mer privat karaktär (t.ex. familjesituation). För internationella doktorander kan dessutom frågor som rör migrationen (t.ex. uppehållstillstånd) tillkomma. Handledarkollegiet visar en medveten och reflexiv hållning till frågor om stress och psykosocial arbetsmiljö och har jobbat aktivt med detta, till exempel genom en workshop med inbjuden legitimerad psykolog från företagshälsovården. Under workshoppen diskuterades dels vilka resurser som finns samt ”vem som har ansvar för vad” (handledare resp. arbetsgivarrepresentant), men också tecken och varningssignaler som handledare kan notera för att hänvisa till existerande resurser på universitetet, som t.ex. pedagogiska resurser eller företagshälsovård. Handledarens roll som förebild och för att kommunicera en rimlig kravnivå betonades. Styrdokument som reglerar doktoranders undervisning finns, men under workshoppen betonades vikten av att institutionen arbetar aktivt med att omsätta dessa principer i praktiken.

Risken att bli *ensam* i sitt arbete på olika sätt nämndes av doktoranderna, eftersom doktorandkollektivet är litet och närvaron på arbetsplatsen relativt låg. Även om erfarenheterna skilde sig åt delvis beroende på ämne – där

genusvetenskap nämndes som exempel på ett ämne som erbjöd en mer ”befolkad” forskningsmiljö – diskuterades betydelsen av kontakt med kolleger från andra ämnen, nationella och internationella ämnes- och forskningsnätverk och deltagande i kurser på andra lärosäten.

Att kontinuerlig uppföljning och utveckling av utbildningen genomförs

Det absolut viktigaste instrumentet för att följa upp och utveckla utbildningen för doktoranderna är de Individuella Studieplanerna (ISP:arna). Dessa är genomgående mycket detaljerade och transparenta vad gäller både arbetsplan och handledningsfrekvens, vilket ger intrycket av att de fungerar ändamålsenligt.

Den bifogade sammanställningen av kursutvärderingen för den obligatoriska kursen *Academic Writing* (KUF 0010) bekräftar bilden vi fått i intervjuerna av att kursen haft väl mycket slagsida åt vissa ämnesstraditioner (genusvetenskap, men även etnologi) och att flera deltagare efterfrågade mer fokus på olika akademiska genrer, samt mer tekniska och praktiska aspekter av vetenskapligt skrivande. Att utvärderingen genomförts både skriftligt och muntligt och det faktum att behovet av att revidera kursen diskuterades även av seniora vid platsbesöket visar att utvärderingen tas på allvar och fungerar som ett ”levande dokument”. Ingen utvärdering av den andra obligatoriska kursen *Research Practices* bifogades. Detta ger intrycket av att dokumentationen av kursutvärderingen för denna kan stärkas.

Sammanfattande bedömning och kommentarer

Överlag får bedömargruppen intrycket av ett aktivt, reflexivt och solidariskt kollegium, där frågor om en aktiv forskningsmiljö och forskarutbildning ges mycket utrymme i diskussioner. Nuvarande ledning och kollegium arbetar dessutom aktivt med att sätta konkreta idéer för att stärka forskningsmiljön för både doktorander och seniora. En klar styrka är institutionens medvetna strategier för att bygga upp en aktiv forskningsmiljö med högre närvaro och samvaro efter covid-19-pandemins period av hemarbete samt flytt till nya lokaler. Satsningen *A year of academic writing* utgör ett mycket gott exempel som har goda chanser att gynna forskningsmiljön i stort, ge inspiration och konkret stöd till både doktorander och seniora samt skapa kontaktytor över ämnesgränser.

Trots ämnenas litenhet har vissa av dem varit framgångsrika med att erhålla *externa forskningsanslag*, vilket har påverkat forskningsmiljön positivt genom tillskott av forskningsaktiv personal. Vid tiden för platsbesöket arbetar kollegiet aktivt med ytterligare externa ansökningar, bland annat två ansökningar till

Vetenskapsrådets utlysning om forskarskolor, vilket skulle kunna ge nytillskott i doktorandkollektivet.

Den *internationella rekryteringen* av doktorander (med doktorander från fem-sex olika länder) är en klar styrka, vad gäller antalet kompetenta sökande, möjligheter till erfarenhets- och kunskapsutbyte för doktorander samt långsiktiga möjligheter att utveckla och underhålla internationella kontakter. En annan viktig aspekt som kompenserar för att forskningsmiljön är relativt liten är *doktorandernas möjlighet att delta i nationella och internationella samarbeten och nätverk*. Ämnena erbjuder infrastrukturer för detta, men också doktorandernas aktiva engagemang i att delta i och hitta sådana sammanhang kan lyftas fram som en styrka.

En annan lovande insats är det nyliga inrättandet av Beredningsgruppen för forskning och forskarutbildning (BFF), en självständig grupp med seniora representanter från varje ämne samt doktorandrepresentant, som har särskilt ansvar för det framtida arbetet med forskning och forskarutbildning och att bedriva strategiskt arbete fristående från ledningsgruppen. Gruppen ska fungera som ett slags "tankesmedja" samt kunna tänka långsiktigt, systematiskt och mer visionärt.

Utvecklingsområden och utmaningar

Närvaro på arbetsplatsen kan betraktas som en förutsättning för att skapa en bra forsknings- och forskarutbildningsmiljö. Vissa av doktoranderna upplever ensamhet. Även om detta bör ses i ljuset av den långa period av hemarbete som ju påverkat alla akademiska miljöer i Sverige, är detta en viktig fråga för möjligheten att bibehålla och ytterligare stärka god kvalitet i forskarutbildningen. Detta kan emellertid även ställas i relation till utbildningsmiljöns ringa storlek, framför allt ämnesmässigt, och förutsättningarna för rekryteringen av fler doktorander som med det rådande interna finansieringssystemet vid Göteborgs universitet är beroende av externa medel.

I nuvarande system, där medel allokeras "lokalt", ställs lektorernas möjlighet att vara forskningsaktiva i motsatsställning till möjligheten att rekrytera doktorander. Detta bör fortsatt diskuteras med universitetets och fakultetens respektive ledning.

Rekommendationer

- Att institutionen fortsatt gör fakulteten och universitetsledningen uppmärksam på och kommunicerar den problematik som föreligger med avseende på det rådande interna finansieringssystemet.

- Att strategier kring handledarbyten formuleras på ett sätt som underlättar detta även när ämneskollegierna är små.
- Att den diskussion som redan förs kring doktorandernas möjligheter att presentera text vid seminarier i de olika ämnena, samt hur ofta och när i utbildningen detta bör ske, hålls levande i och mellan handledarkollegiet och doktorandkollektivet.
- Utrymme för olika behov i olika ämnen och mellan doktorander bör givetvis finnas, men i de fall ämnena har olika förutsättningar kan här finnas potential för erfarenhetsutbyte och samarbete (t.ex. genom samarrangerade seminarier, när så skulle gynna doktoranderna).
- Att institutionen följer upp och utvärderar nyttan för doktoranderna med institutionsövergripande satsningar som *A year of academic writing* och utgår från dessa erfarenheter i formulering av framtida liknande insatser.
- Se över tematiskt innehåll och litteratur för de två obligatoriska kurserna *Research practices* och *Academic writing* med avseende på doktorandernas behov. Detta görs med fördel i samråd mellan handledarkollegium och doktorandkollektiv.
- Att det pågående arbetet med att söka externa medel för doktorandanställningar fortsätter.

BILAGA 1: PROGRAM FÖR PLATSBESÖK, 2022-05-23.

9.15 Välkomna

9.30-10.30 Doktorander

10.45-11.30 Avdelningschefer

11.30-12.15 Handledare

Lunch

13.30 BFF (Beredningsgruppen för forskning och forskarutbildning)

14.30 Ämnesföreläsare

15.15 Kaffe

15.30 Ledning (vice perfekt, perfekt,
personalhandläggare/doktorandadministratör, vice dekan)

BILAGA 2: FÖRTECKNING ÖVER SKRIFTLIGT MATERIAL

Doktorander

- Lista med samtliga doktorander anställda fr.o.m. 2011 (Excelfil)

Ledning

Beredningsgrupp och handledarkollegium

- Dagordningar från BFF-gruppen för möten 19 januari och 17 mars 2022
- Handledarkollegiets dagordningar fr.o.m. 2019
- Minnesanteckningar BFF-sammanträde, 19 januari 2022

Workshops för handledare, underlag och upplägg

- Arbetsmaterial from Expanding the Doctoral Student Network workshop (fem dokument)
- Arbetsmaterial från ISP-workshop (tre dokument)
- Arbetsmaterial från workshop om psykosocial arbetsmiljö för doktorander (två dokument)

Red 19: Research Evaluation for Development 2019

- Självvärdering från 2019 års utvärdering av institutionen
- Expertpanelens rapport

Seminarier

- Seminarschema Genusvetenskap (VT 2022)
- Seminarschema Etnologi (VT 2022)
- Seminarschema Visuella kulturer (VT 2022)

Undervisning

ASP (Allmän Studieplan)

- ASP för doktorsexamen i Etnologi
- ASP för doktorsexamen i Filmvetenskap
- ASP för doktorsexamen i Genusvetenskap
- ASP för doktorsexamen i Konst och bild
- ASP för doktorsexamen i Kulturstudier
- ASP för doktorsexamen i Musikvetenskap
- ASP för licentiatexamen i Etnologi

- ASP för licentiatexamen i Filmvetenskap
- ASP för licentiatexamen i Genusvetenskap
- ASP för licentiatexamen i Konst och bild
- ASP för licentiatexamen i Kulturstudier
- ASP för licentiatexamen i Musikvetenskap

Kursplaner

- KUF0010: Vetenskapligt skrivande, 5 hp.
- KUF0020: Forskningspraktiker, 5 hp
- KUF0030: Vetenskapsteori 7,5 hp
- KUF1010: Etnologisk teori och metod, 15 hp
- KUF2010: Filmvetenskaplig teori och metod, 15 hp
- KUF3010: Omtvistade frågor i genusvetenskap, 7,5 hp
- KUF3020: Ojämlighet och makthierarkier i akademi och samhälle, 7,5 hp
- KUF4010: Konst- och bildvetenskaplig teori, metod och historiografi, 7,5 hp
- KUF4020: Konst- och bildvetenskapliga exkursioner, 7,5 hp
- KUF4030: Bildanalys, 7,5 hp
- KUF5010: Musikvetenskaplig teori och metod, 15 hp
- KUF6010: Omtvistade frågor inom kulturstudier, 15 hp
- KUF7010: Kritisk teori: position och praktik, 7,5 hp
- HFVT301: Vetenskaplig teori och kunskapsproduktion i humaniora, 7,5 hp
- HUM3101: Statistik för humanister, 7,5 hp
- HUM3102: Forskningsetik inom humaniora, 7,5 hp
- HUM3103: Vetenskaplig kommunikation, 7,5 hp
- PIL101: Behörighetsgivande högskolepedagogik 1: Baskurs

Kursguider, scheman och utvärdering, obligatoriska kurser

- Kursguide KUF0010 inkl. litteraturlista
- Kursguide KUF0020, inkl. litteraturlista
- Kursguide KUF0020, inkl. litteraturlista
- KUF 0010, litteraturlista
- KUF0010, schema 2018/2019
- Utvärdering Academic Writing KUF 0010